

[Poul Nødgaard]

man ikke tage så tungt. Men rent faktisk er jeg ligesom fru Lilli Gyldenkilde lidt bekymret med hensyn til, om der har været ført forhandlinger på en juridisk korrekt måde. Vi har noget, der hedder Justitsministeriets Lovkontor. Alle de kloge folk må kunne afklare, om juraen bag høringen er 100 pct. på plads efter tjenestemandslovens regler. Det apparat må finansministeren kunne sætte i gang, så vi får helt afklaret, om disse ting er, som de skal være.

Jeg vil gerne sige, at der ikke skal herske nogen tvivl om – hvis finansministeren ellers hører efter, hvad jeg siger – at det ikke kan være rigtigt, at vi laver et system vedrørende samordningsfradragets afskaffelse, som betyder, at en tjenestemand kan oppebære mere i pension og folkepension, end han havde i løn, da han gik på arbejde. Det tror jeg alle Folketingets partier er enige om.

Hvad vi derimod nok er mere uenige om, er det, hr. Klaus Hækkerup står og slynger om sig med om trecifrede millionbeløb, som tjenestemændene vil få i fortjeneste, såfremt dette lovforslag gennemføres. Jeg har også siddet og studeret alle de bunker af papirer, vi har fået, spørgsmål osv., og jeg har meget svært ved at blive klog på denne sag.

Men bortset fra at sige, at vi under disse omstændigheder ikke kan stemme for en sådan lov ved tredje behandling, kunne jeg da godt tænke mig at spørge finansministeren om følgende: Hvis det nu viser sig i januar 1994, når alle vore titusindvis af tjenestemænd, hvad enten de er kommunale, amtskommunale eller statslige, skal gå over til dette nye system, at der er en stribe af ulykkelige eksempler, som de har været beskrevet i pressen i den seneste tid, vil finansministeren da være indstillet på at tage loven op til revision og sige, at dette her bliver vi nødt til at kigge på en ekstra gang, fordi det er gået meget stærkt med at få det igennem?

Jeg er også en af dem, der gerne havde set, at vi havde ventet en lille smule med at få dette gennemført. Jeg forstår også godt, at det måske – hvis jeg skal være helt ærlig – vil være praktisk at gøre det nu i forbindelse med alle de andre love, der skal vedtages herinde. Men jeg synes, det kunne være interessant at få at vide, om finansministeren vil være indstillet på at rette op på de skævheder, som beviseligt måtte komme. Den socialdemokratiske arbejdsmini-

ster har netop været inde på noget om de ledige, nogle reguleringer osv., hvor de kommer i klemme; og nogle love, der er vedtaget her i Folketinget, skal nu laves om. Jeg vil derfor spørge finansministeren, om finansministeren, hvis disse tjenestemænd mere eller mindre får ret, vil komme her i salen og sige: Det fik vi ikke lavet helt så godt, som det skulle være, det må vi lave om.

Desværre må jeg sige, at jeg var så naiv, at jeg, dengang vi i december 1992 arbejdede med disse ting, sagde: Det var dog lækkert; dér er en ting, alle otte partier kan blive enige om. Det er ikke så tit, at det sker. Derfor er det for mig ulykkeligt, at det skulle ende sådan, at det bliver en form for kampafstemning, for det bliver en 90-89-afstemning, så vidt jeg har kunnet lytte mig til blandt ordførerne her. Det synes jeg er lidt kedeligt, når vi egentlig var enige om hele udgangspunktet. Men sådan er det. Tingene udvikler sig hele tiden; det har vi også set her. Men vi får se, hvad der sker.

Finansministeren (Lykketoft):

Jeg vil gerne sige til den sidste bemærkning fra hr. Poul Nødgaard, at jeg faktisk ikke kan se, at der er kommet noget som helst frem i denne debat, der skulle forhindre de otte partier i at enes om at vedtage denne lovgivning. Det, jeg har hørt fra oppositionens side, er en vis usikkerhed om tallene, som – jeg er enig i den debat, der foregik i starten – man jo nok kunne bruge udvalgsarbejdet til at få udredet til bunds. Det er fuldt ud muligt.

Jeg har i går til alle Folketingets medlemmer, ikke bare til udvalget, runddelt et materiale, der så detaljeret som overhovedet muligt redegør for økonomien hos en række af de tjenestemandsgupper, man har påstået skulle tabe på dette her.

Og hvad angår den interessante annonce fra CO II, skal jeg bare gøre opmærksom på, hvad konklusionen er. Hvis hr. Per Stig Møller ikke selv vil regne på det, har han sikkert nogle i det konservative sekretariat, der kan regne efter. Og hvis ikke de vil det, kan de komme over i Finansministeriet. Dér kan de få den tekniske bistand, de har brug for; de kan få tjekket regnestykkerne, så hr. Per Stig Møller ikke skal gå rundt i usikkerhed og være bekymret for, at han kommer til at gøre noget forkert, hvis han til sidst kommer til at stemme for denne lovgiv-